

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 19.

Vydána dne 22. srpna 1945.

O B S A H:

(38.—40.) **38.** Dekret presidenta republiky o přísném trestání drancování. — **39.** Dekret presidenta republiky o dočasné příslušnosti ve věcech náležejících soudům porotním a kmetským. — **40.** Nařízení, jímž se provádí dekret presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 17 Sb., o Národním soudu.

38.

Dekret presidenta republiky ze dne 31. července 1945 o přísném trestání drancování.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovuji:

§ 1.

Kdo využívá mimořádných poměrů způsobených válkou nebo poválečným stavem pro sebe nebo jinou neoprávněnou osobu odejme cizí věc movitou hodnoty nikoli nepatrné, která je v budovách či místnostech nebo na pozemcích majitelem opuštěných nebo poškozených jakýmkoli válečnými činy, na př. leteckým či jiným bombardováním, dopustí se drancování a bude potrestán za zločin těžkým žalářem od pěti do deseti let. Byl-li však pachatel opatřen zbraní anebo byl-li čin spáchán s několika spolupachateli nebo za okolností obzvláště nebezpečných nebo zneužil-li pachatel jemu svěřené veřejné funkce, bude potrestán těžkým žalářem od deseti do dvaceti let nebo na doživotí.

§ 2.

Stejně bude potrestán, kdo ukryje nebo na sebe či jinou neoprávněnou osobu převede věc, o níž ví, že byla získána drancováním.

§ 3.

Rozhodovati o zločinech uvedených v §§ 1 a 2 přísluší sborovému soudu první stolice. Ustanovení § 338 trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., lze užití jen v případech mimořádného zřetele hodných.

§ 4.

Zločin uvedený v § 1 patří ke zločinům, při jejichž zvláště nebezpečném šíření může být prohlášeno stanné právo.

§ 5.

Tento dekret platí pro území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Stránský v. r. gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

39.

Dekret presidenta republiky ze dne 31. července 1945 o dočasné příslušnosti ve věcech náležejících soudům porotním a kmetským.

K návrhu vlády ustanovuji toto:

čl. I.

§ 1.

(1) Do konce roku 1945 přísluší konati hlavní přelíčení o zločinech a přečinech, přikázaných podle platného práva soudům porotním, sborovému soudu první stolice.

(2) Hlavní přelíčení budiž konáno před sborem čtyř soudců, z nichž jeden předsedá.

§ 2.

(1) O hlavním přelíčení a opravných prostředcích proti rozsudkům v něm vynesným platí ustanovení hlavy XVIII trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., a zákonné předpisy je doplňující, jakož i ustanovení § 338, odst. 2 a 3 a § 339 trestního řádu.

(2) Neužije-li obžalovaný práva, aby si zřídil obhájce, buď mu zřízen pod neplatností (§ 281, č. 3 trestního řádu) pro hlavní přelíčení obhájce z moci úřední.

Čl. II.

Do konce roku 1945 přísluší konati hlavní přelíčení pro zločiny a přečiny, uvedené v § 1 zákona ze dne 30. května 1924, č. 124 Sb., o změně příslušnosti trestních soudů a odpovědnosti za obsah tiskopisů ve věcech křivého obvinění, utrhaní a urážek na cti ve znění § 39 zákona ze dne 28. června 1933, č. 108 Sb., o ochraně cti, sboru tří soudců bez účasti kmetů.

Čl. III.

Tento dekret platí jen v zemích České a Moravskoslezské a nabývá účinnosti třetím dnem po vyhlášení; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Stránský v. r.

40.

Vládní nařízení

ze dne 24. července 1945,

jímž se provádí dekret presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 17 Sb., o Národním soudu.

Vláda československé republiky nařizuje podle dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 17 Sb., o Národním soudu:

§ 1.

(1) Přisedící Národního soudu složí po svém jmenování vládou podle § 6, odst. 2, třetí věta

dekretu presidenta republiky č. 17/1945 Sb. do rukou přednosty Národního soudu nebo jeho náměstka jednou pro vždy slib těmito slovy: „Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu při svém rozhodování řídit jen zákonem, že budu hlasovati podle svého nejlepšího svědomí a přesvědčení a že zachovám přísnou mlčenlivost o obsahu porady a hlasování soudu“.

(2) O složení slibu podle odstavce 1 buď sepsán protokol, jež podepíše přednosta soudu nebo jeho náměstek, do jehož rukou byl slib složen, a slibující.

§ 2.

(1) Přisedícímu Národního soudu, který vykonal svou povinnost, přísluší, nebydlí-li v místě zasedání Národního soudu, náhrada za cestovné, jakož i náhrada za nocleh a stravu v nejvyšší částce 80 K denně.

(2) Přisedící Národního soudu, kteří jsou odkázáni na mzdu, denně nebo týdně vyplácenou, nebo jsou maloživnostníci a vykonáváním soudcovského úřadu utrpí prokazatelnou újmu na tomto výdělku, obdrží bez zřetele na jejich bydliště za každý den náhradu za ušlý výdělek až do 100 K.

§ 3.

Potřebný personál kancelářský přidělí Národnímu soudu vrchní soud v Praze, který též opatří potřebné místnosti pro hlavní přelíčení a věznici.

§ 4.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti.

Fierlinger v. r.

David v. r.

Ursíny v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Stránský v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Duriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.,

tíež za min. Masaryka.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.